

Казка про кравця и Вовка

Як був у попа кравець і пішов на село робити, а в той час безщасному вовкові не послав біг корму. Він зліз на гору да й просе бога: «Дай, господи, їсти, а то вмру!» — «Ох, іди ж, — каже, — вовче! Шо нападеш попове, то й їсти тобі готове». От іде вовк — ходе кобила: «Здорова була, кобило, а чия ти єсть?» — «Ох, вовче, я попова». — «Ти ж мені їсти готова!» — «Ох, подивися ж, — каже, — вовче! Я була в городі, принесла бумажки». Став вовк дивиться в бумажки, кобила як стрибнула! Оглянулася, так і вовка не вздріла. От іде вовк та й думає: «Який я дурень єсть! Чи я пан, чи я письменний, шо ще мені в бумажки дивиться?» Іде вовк, аж ходить баран: «Здоров був, баране! А чий ти єсть?» — «Поповий». — «Ти ж мені їсти готовий!» — «Ой, стань же ти, вовче, в долині, а я піду на гору; роззяв ріт, так я сам тобі влечу». Як розігнався баран, як дав йому в лоб, дак трохи не заснув вовк. От іде вовк та й думає: «Який я дурень! Чи я пан, чи шо, шо ще захотів легкого хліба?» Стрів вовк свині: «Здорові були, свині! А чії ви єсть?» — «Попові!» — «Ви ж мені їсти готові!» — «Ох, вовче-братику! Зволь же нам хоть пісню заспівать». Поті свині вовка манили, пока люди взгляділи вовка да й прогнали.

От іде вовк і стрічає кравця: «Здоров, був, кравче! А чий ти єсть?» — «Поповий!» — «Ти ж мені їсти готовий!» — «Ох, вовче-братику! Дозволь же мені хоч умитися на последній дорозі, от дай же ще й хвоста втертись». От кравець у хвіст руки як умотав, як одпустив три аршини, так вовк там трохи й не гинув... От кравець як одумавсь; як побіг, та на дуба і сховався. Став вовк думати-гадати, як би того кравця здогнати; зібрав собі молодців і підійшов як раз під того дуба. «Онде, братці, сидить кравець на дубі. Ох, нумте, братці, як би його достати...» От ліг безхвостий на споді, а ті всі на його зверху; от уже одному вовку стати і кравця достати. Той кравець каже: «Понюхаю хоч на послідній дорозі табаки!» Понюхавши: ахчи! А вовк думав, шо кричить: «Аршин!» Як пирсне відтіля, як посиплються вовки, як вхопили того вовка, розірвали — і пропав бідний!